

VLAAMSE RAAD

D

ZITTING 1993-1994

12 NOVEMBER 1993

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer L. Barbé

Artikel 28

A. Een nieuwe § ibis invoegen die luidt als volgt :

„§ *Ibis. Artikel 47, §2, 2°, b) 3 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen wordt opgeheven.* “

B. In § 2 in de voorgestelde tekst van artikel 47, § 2, 2°, c) 2 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen de tekst na de tweede streep weglaten.

Zie :

415 (1993-1994)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

C. Een nieuwe § 3bis invoegen die luidt als volgt :

„§ 3bis Artikel 47, § 2, 2°, g) 2 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen wordt opgeheven. “.

VERANTWOORDING

Deze amendementen strekken ertoe de gunsttarieven voor het storten van afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties te schrappen. Het is immers beter om zo veel mogelijk verontreinigde grond ter plekke te saneren. In Nederland schat men dat drie vierde van alle verontreinigde grond te reinigen is. Er heeft zich bij onze noorderburen een eigen bedrijfstak inzake grondreiniging ontwikkeld en volgend jaar zal het storten van reinigbare grond zelfs totaal worden verboden. Met het storten van verontreinigde grond zadel je immers de volgende generaties met een groot probleem op. In het kader van een duurzame ontwikkeling is het beter verontreinigde grond maximaal te reinigen. We zijn dan ook van mening dat de gunsttarieven voor het storten van verontreinigde grond moeten worden geschrapt, zodat er minder zal worden gestort en meer gereinigd.

Artikel 35

Een nieuw tweede lid toevoegen dat luidt als volgt :

„Artikel 35bis, § 4 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 2.5 juni 1992 en 18 december 1992, wordt opgeheven. “.

VERANTWOORDING

Deze bepaling stelde de VMM en Aquafin vrij van milieuheffingen voor de afvalwaters van rioolwaterzuiveringsstations (voor 1994 heeft dit enkel betrekking op Aquafin gezien de overdracht van de RWZI's naar Aquafin). De heffingen zouden enkel een broekzak-vestzakoperatie betekenen. Dit lijkt ons geen afdoende argument. Enerzijds zouden de heffingen duidelijk maken welke grote milieuvervuiling de zuiveringsstations veroorzaken. Anderzijds stelt het Rekenhof in zijn Bijlage bij het controleverslag over werking van het Minafonds : „... geldt de bepaling [...] ook voor Aquafin. Het is zeer de vraag of het in dit geval een vestzak-broekzakoperatie betreft. De vrijstelling van de milieuheffing zou een invloed kunnen hebben op de hoogte van de financieringskosten. De voorzieningen voor een rendement op eigen middelen dat door het Vlaamse Gewest dient te worden vergoed, zoals bepaald in artikel 47.3 van de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en Aquafin, zou door deze vrijstelling immers kunnen beïnvloed zijn. Tenslotte dient te worden opgemerkt dat het vrijstellen van de heffing in feite in strijd is met het universaliteitsbeginsel.” Dit amendement strekt er dan ook toe het vrijstellen van de heffing aan Aquafin te schrappen.

Artikel 36

Paragraaf 3 weglaten.

Artikel 37

Aan § 1 een nieuw tweede lid toevoegen dat luidt als volgt :

„In artikel 35quater, § 1, 1° van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 18 december 1992, wordt de uitdrukking „de Ks vastgesteld volgens onderstaande tabel (..)“ vervangen door „Ks gelijkgesteld aan nul. “.

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt ertoe de milieuheffingen voor particulieren af te schaffen.

Het gaat immers om financieringsheffingen waartegen er principieel grote bezwaren zijn. Ze hebben immers geen regulerende werking (invloed op waterverbruik verwaarloosbaar en geen invloed op de samenstelling van het geloosde afvalwater wat hier het essentiële punt is). Bovendien ondermijnen ze het maatschappelijk draagvlak van het milieubeleid. Men moet immers betalen zonder dat er duidelijkheid is over de aanwending van de gelden zodat de indruk ontstaat dat de overheid het milieu enkel gebruikt als een voorwendsel om extra inkomsten te innen. Dit is een bijzonder negatieve ontwikkeling die het milieubeleid zwaar hypothekeert.

Het Rekenhof stelde in zijn rapport inzake de werking van het Minafonds ook dat deze financieringsheffingen eigenlijk in strijd zijn met het principe „de vervuiler betaalt”. In het rapport van de door de minister opgerichte werkgroep milieuheffingen doet men dezelfde aanbeveling : „De verdere bekostiging van het milieubeleid door algemene financierende milieuheffingen is niet alleen onmogelijk, het is ook niet wenselijk.”

Het milieubeleid moet dus op de eerste plaats gefinancierd worden uit de algemene middelen. In dit geval kan het wegvallen van de opbrengst van deze milieuheffing worden gecompenseerd door het schrappen van enerzijds dat deel van de economische expansiesteun dat niet kadert in een ecologische ombouw en van anderzijds de voorziene investeringen in nieuwe wegen.

Artikel 42

A. In hoofddorde

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Bedrijven weten al jaren dat ze moeten investeren in milieu en dat de milieuheffingen zullen stijgen. Het gaat dan ook niet op onder het mom van bedrijfsmoeilijkheden bedrijven uitstel van betaling te geven. Bovendien is het technisch niet sluitend na te gaan of de geplande investeringen in sanering ook daadwerkelijk zullen worden uitgevoerd. Deze regeling is dus niet enkel principieel af te wijzen, maar is ook zo moeilijk te controleren dat er veel misbruiken mogelijk zijn.

B. In bijkomende orde

In § 5, vijfde lid op de voorlaatste en laatste regel het woord „ingewilligd” vervangen door het woord „geweigerd”.

VERANTWOORDING

Stilzwijgende toestemmingen zijn uit principieel standpunt af te wijzen. Zeker in dit geval zijn er gevaren aan verbonden. Als de betreffende ambtenaren niet door hun werk geraken, kan een bedrijf automatisch van de voorrangsregeling profiteren. Bovendien zet deze regeling de deur open naar lobbywerk van bedrijven die zullen proberen te bekomen dat hun dossier niet snel wordt behandeld, zodat ze een gunstige regeling bekomen.

Artikel 46

Paragraaf 2 weglaten.

VERANTWOORDING

Er is wel degelijk nood aan een openbaar onderzoek zodat inspraak mogelijk is.

Artikel 47

A. Een nieuwe § 1bis invoegen die luidt als volgt :

„§ 1bis. In artikel 19bis, § 3 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, gewijzigd bij de decreten van 7 februari 1990, 12 december 1990 en 27 december 1990, wordt 5° opgeheven. “.

B. In § 2 in de voorgestelde tekst van artikel 19bis, § 4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning het derde lid weglaten.

VERANTWOORDING

Met artikel 47 wil de regering een principieel af te wijzen regeling wat bijschaven. Deze dossiertaks, bestemd voor op de eerste plaats omwonenden, wordt beter afgeschaft. Het is een hinderlijke drempel.

Artikel 56

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Dit artikel is veel te vaag en geeft de regering een volmacht. Het is trouwens nog niet duidelijk of dergelijke terbeschikkingstelling wettelijk wel kan. Er zijn alvast geen precedënten.

Artikel 58

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Het gaat niet op dat gelden die bestemd zijn voor milieu, worden afgeroomd en in de globale pot terecht komen.

L. BARBE
